

[Dahlgaard.]

deres formentlige Værdi, ikke skulde gælde de almindelige Panteobligationer og Gældsbeviserne. Derfor tillader jeg mig at sige, at denne Opfattelse er i hvert Tilfælde ikke Befolkningen bekendt. Det er jo ikke her Stedet til at komme dybere ind paa alt dette; jeg siger kun, at jeg forbeholder mig senere at forhandle med Ministeren derom i Finansudvalget.

Handelsministeren (Stensballe): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard betegnede de fire Medlemmer af Rigsdagen, som sidder i det politiske Udvalg, som fire „tilfældige“ Medlemmer. Jeg tror dog, det var en lidt forhastet Udtalelse. Det var jo netop de fire Ordførere for Landmandsbanklovforslaget, der kom ind i dette Udvalg, og de er dog vel i sin Tid valgt med en vis Omhu. De er ogsaa udpeget af Partierne selv til Firemandsudvalget, saa vidt jeg har forstaaet, og der er i Betænkningen ønsket et saadant Udvalg nedsat; derfor kan man dog vist ikke sige, at det er fire tilfældige Mænd. Jeg vilde dog tro, at Partierne vilde omgaas lidt mere omsorgsfuldt med Udvælgelsen af Medlemmer, end at det just skulde være tilfældige Medlemmer, der blev valgt.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard var inde paa, hvad hans Partis Repræsentant i Firemandsudvalget kunde have sagt i Udvalget. Jeg har sagt, at der ikke blev gjort Indvendinger mod Honorarernes Størrelse af noget af Medlemmerne. De blev forelagt dér, saaledes som det er berettet mig, og jeg har endogsaa yderligere faaet at vide, at netop det ærede Medlem af Landstinget Hr. Zahle har sagt, at han ønskede ikke at ramme en Mand paa Pungen, og derfor blev der ikke gjort Indvending fra hans Side mod disse Honorarer — det er i øvrigt Ting, jeg ikke kan udtale mig videre om. Men jeg har ikke sagt noget om, hvorvidt Hr. Zahle har gjort Indvending eller ikke mod, at Departementschefen var Medlem; dertil har han, saa vidt jeg ved, hævdet sin principielle Stilling, som han ogsaa gav Udtryk for her under Forhandlingerne med Rigsdagen.

Korsgaard: Den højtærede Minister synes at have forelsket sig stærkt i Udtrykket „fire tilfældige Medlemmer“. I Relation til Bevilling maa jeg betragte de paagældende som tilfældige; at de naturligvis i Relation til Lovforslaget, som det forelaa, var udpeget af Partierne, det er lige til. Men skal der skaffes Penge, saa maa det ske gennem Organer, som er af den Konstruk-

tion, at man maa antage, at naar det paagældende Organ har tiltraadt, staar bag dette ikke alene det paagældende Organ, men Rigsdagen, og den Henvendelse, der skete til de paagældende Medlemmer, var, saa vidt jeg har forstaaet, paa ingen Maade af den Art, at de paagældende Medlemmer derigennem blev anmodet om at gaa til deres Partier og skaffe sig Sikkerhed for, at man kunde tiltræde det. Og naar det ikke har været Tilfældet, er det mig i denne Forbindelse fuldkommen ligegyldigt, om Udvalget har tiltraadt det, saa maa Ministeriet og Ministeriet alene bære Ansvaret for Pengenes Anvendelse.

Handelsministeren (Stensballe): Selvfølgelig bærer Ministeriet Ansvaret for det. Men Ministeriet har jo nu Gang faaet dette Firemandsudvalg at forhandle med, og Spørgsmaalene har været forhandlet i Firemandsudvalget, og der er ikke fremkommet Indvendinger derimod, lige saa lidt som der har været indvendt noget mod, at Beløbet blev afholdt af Afviklingskassen, altsaa af Landmandsbanken; derfor kan det ikke hjælpe, at der nu bliver sagt, at man skulde have en Bevilling af Finansudvalget. Forholdet med Hensyn til Landmandsbankordningen er jo saaledes, at der ikke skal søges Bevillinger gennem Finansudvalget. Jeg har ment at kunne strække mig saa vidt at sige, at hvis der af Firemandsudvalget var blevet stillet Krav om Behandling af disse Spørgsmaal i Finansudvalget, uanset om der ikke skulde søges Bevilling, saa tror jeg ikke, den daværende Minister vilde have vægret sig ved at gaa til Finansudvalget om det, men man fandt, at det var saa lige til, at Udgiften skulde afholdes af Landmandsbanken, og derfor er man ikke gaaet til Finansudvalget.

Korsgaard: Om Bevillinger i det givne Tilfælde skal afholdes af Landmandsbanken eller af Statskassen, er jo i Realiteten fuldkommen det samme. Det, det kommer an paa for mig, er kun dette ene, at Ministrene, saavel den nuværende som den forhenværende, saa vidt jeg har forstaaet, har villet søge at dække sig bagved, at de har talt med fire Medlemmer af Rigsdagen, som de har betragtet som værende udstyret med særlig Kompetence til at udtale sig om det paagældende Spørgsmaal. Det er det, jeg vil væge mig imod. Ministrene maa alene tage deres Ansvar. Og jeg skulde overhovedet ikke have nævnt de paagældende Medlemmer, hvis, som sagt, ikke Ministrene